

GEEN WATER BIJ DE WIJN

De Zaanse, een club zonder kapsones, maar wel met lef. En met water, heel veel water.

De oude aalscholver droogt zijn vleugels op het puntje van de steiger. Een kiekendief jaagt op muizen en het nest van de valk telt dit jaar vijf brutale jongen, die hoog in de boom om eten krijzen.

Als de koekoek wat verderop tijdens de invallende schemer zijn monotone geluid laat

horen, zegt de greenkeeper: 'Hoor... het gaat straks regenen. Daar kan je de klok op gelijk zetten.'

Een uitspraak gebaseerd op een rijke ervaring uit het leven in de polder.

We zijn op de Zaanse, waar ze toch al water genoeg hebben. Hier en nergens anders in ons land krijgt de golfer zo veel en

zo vaak met water te maken. En dat is niet verwonderlijk als men bedenkt, dat de huidige greenkeeper Rob Wilderom hier vroeger als badmeester een zwembroek droeg en dat de huidige voorzitter, mr. Willem Wiarda, uit Broek in Waterland komt...

De Zaanse is gecreëerd rond een liefst veertig meter diep meer, dat in 1825 door een

dijkdoorbraak is ontstaan. Ene Jacob Honig Janszoon junior schreef daar ooit over: 'In den nacht van den vierden februari geraakte de geheele Zaankant in rep en roer door het gedruis van den rollenden vloed, die alles dreigde te vernielen.'

Door de watersnood, door die dijkdoorbraak, hebben alle negen holes nu te maken met waterhindernissen en dat maakt een rondje golf hier zo verschrikkelijk uitdagend. De wuivende rietkragen, de prachtige hoogteverschillen op de afslagen van hole twee en drie, die daar uitzicht bieden over de gehele baan en het geplons van scholen paaiende karpers aan de oppervlakte van sloot en meer zijn synoniem voor de polder, waar in vroeger jaren het Natuurbad Wijde wormer was gevestigd.

Volgende maand bestaat de Zaanse Golfclub al weer tien jaar. Dat wordt gevierd op zijn Zaans met een 'spetterende' feestweek. Met een door ABN AMRO gesponsorde Pro-Am, waar liefst twintig professionals aan meedoen (bij een hole-in-one een auto ter waarde van 50.000 gulden voor de pro en een fiets voor de amateur...), een Rondje Méér, een Monday Classic, een Ladies D-Day, een Senior Special en een Captains Choice.

Alle leden hebben zogenaamde 'aandelen in de feestvreugde' gekocht, want trots zijn ze allemaal op hun club en baan, die in puike conditie verkeert en waarop clubkampioen Guido van der Sluijs een ongelofelijke fraaie 64, zes onder par, als baanrecord achter zijn naam heeft staan. Het zal nog wel even gaan duren voor die prestatie wordt verbeterd.

Loze visser

Steeds meer greenfeespelers weten intussen de weg naar de golfbaan te vinden. Die moeten evenwel niet raar opkijken als zij een loze visser behoedzaam met zijn fiets dwars over de fairway van de eerste hole zien lopen. De hengels heeft hij aan zijn stuur gebonden en hij is op weg naar de waterkant. Want ook de plaatselijke visclub (15 leden) heeft hier zijn onderdak gevonden. De vis bijt (in het meer

is ooit een snoek van 1 meter en 21 centimeter gevangen), maar golfers en vissers bijten elkaar hier absoluut niet.

De visser weet intussen wat Fore! betekent (in het clubhuis werden hem ooit de golfregels uitgelegd...) en hij loert in zijn roeiboortje achter de hoge rietkragen in het meer behoedzaam naar zijn dobber. Een lange stok met een oranje vlaggetje verradt zijn aanwezigheid en een plons van een golfbal neemt hij voor lief. Naar schatting moeten er in dat meer intussen ruw geschat zo'n dertigduizend ballen liggen, maar geen duiker durft het diepe, onheilspellende en mysterieuze spoelgat in.

Greenkeeper Wilderom: 'De plaatselijke duikersclub 'De Walvis' heeft ooit pogingen gedaan, maar de bodem met nog steeds werkende wellen en bronnen werd nooit bereikt. Ze vonden het maar een eng spoelgat daar beneden. We hebben ook aan een groot net gedacht, maar dat is niet mogelijk. Het bulkt hier namelijk van de vis'.

Van negen naar achttien?

Secretaris Jaap Pameijer staat binnen het bestuur als de duizendpoot bekend. Hij zegt: 'Wij zijn een zeer gezonde golfclub met 430 leden en dertig zogenaamde proffleden. Onze eerste doelstelling is nu de verbetering van de accommodatie. Het clubhuis moet worden uitgebreid en er komen extra faciliteiten voor de greenkeeper en de beheerder van het clubhuis. Ook de proshop en het secretariaat groeien al aardig uit hun jasje. Voorzichtig gaan we om met een eventuele uitbreiding van negen naar achttien holes. Voorlopig denken we daar niet aan. We willen vooralsnog de ontwikkelingen in Noord-Holland afwachten. Hoe gaat het straks met de witte GVB'ers? Kunnen de mensen buiten de club het GVB halen? Zijn er kansen op een grote aanwas van nieuwe leden in onze regio waar we niet de enige golfclub zijn?'

'We zijn een echte club. Een eenheid in verscheidenheid', zegt voorzitter Wiarda. En hij vervolgt: 'Zaankanters zijn recht-toe-rechtaan en laten elkaar in hun waarde. Maar wat ik persoonlijk zeer bewonder is de zelfwerkzaamheid. Wij organiseren hier zogenaamde baandagen waar iedere andere club ja-loers op is. Een leger vrijwilligers komt twee

Het dagelijks bestuur van een bijzondere club: vlnr secretaris Jaap Pameijer, voorzitter Willem Wiarda en penningmeester Lex Vegter.

keer per jaar in actie om gewapend met snoeischaar, hark en spade allerlei werkzaamheden aan de baan uit te voeren. Dat bespaart ons handenvol geld. Die baan is dan ook absoluut ons visitekaartje.'

Toch streeft het bestuur ernaar om meer aandacht aan het prestatieve element binnen de vereniging te besteden, want het aantal lage handicappers (slechts tien single-handicappers) is laag te noemen.

Wiarda: 'We willen ook in dat opzicht optimale kwaliteit. De betere golfer gaat de mindere golfer straks ook begeleiden. En daar hebben we de baan voor, want iedereen die hier komt spelen roemt de uitstekende greens. Het weidse uitzicht en het fraaie rietgedakte clubhuis geeft die typisch Zaanse sfeer ook goed weer.'

Amicaal

Intussen heerst er bij het bestuur en de leden alomtevretenheid over de nieuwe pro Robbert Loesberg. Hij volgde na zeven jaar Craig Dean op en zegt: 'Ik werk hier nu negen maanden en het amicale bij deze club spreekt me enorm aan. De mensen houden hier niet van poeha en hebben een hekel aan bla-bla. De Zaankanter is een kat-uit-de-boom-kijker, maar iemand met verbeelding wordt onmiddellijk terug gefloten. De proshop loopt goed en mijn lesboek zit altijd vol. Ik ben blij, dat ik na Nunspeet, de Haagsche en een driejarig avontuur op Curaçao hier terecht ben gekomen.'

Hans Woudstra

De tweede van de Zaanse is berucht en beroemd. Met westenwind is deze par-3 een van de moeilijkste korte holes van Nederland.